

Daniel 7,25 „... Bude se snažit změnit doby a zákon...”

Jak vznikají tradice, mýty a pověry? Někdo s něčím přijde a ostatní to vezmou jako fakt. Milióny lidí zachovávají první den týdne a věří, že je to tak správně. Domnívají se, že neděle odpovídá biblické sobotě. Nikdy si nedali tu práci, aby se přesvědčili z Bible, jestli je to pravda. Proč křesťané – následovníci Krista, nerespektují to, co je v Bibli jasně napsáno?

Bible vyzývá ke svěcení soboty. (Ez 20,20) Sobotu je předmětem 4. přikázání desatera. (Ex 20,8–11) „K tomu, co vám přikazuji, nic nepřidáte a nic z toho neuberete, ale budete dbát na příkazy Hospodina, svého Boha, které vám udílím.“ (5. Moj 4,2; viz také Ž 89,35) „Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit.“ (Mat 5,17) Ježíš světil sobotu. (Luk 4,16) Řekl: „Sobotu je učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou.“ (Mar 2,27–28)

V Bibli se výraz neděle nevyskytuje. Bible zmiňuje neděli jako první den v týdnu. Sedmý den je napříč celou Biblí nazván „sobotou“. Sobotu je den, kdy máme Boha ctít a sloužit mu. Sobotu je památkem stvoření (Gen 2,2–3) a památkem vykoupení. (Luk 23,53–24,1) Řadu let po odchodu Krista nalézáme Pavla, jak „každou sobotu mluvil v synagóze a snažil se získat židy i pohany.“ (Sk 18,4)

Římskokatolický kardinál James Gibbons (1877–1921) kdysi napsal: „Můžete číst Bibli od Genese až po Zjevení a nenajdete jediný řádek, který by schvaloval svěcení neděle. Písmo klade důraz na zachovávání soboty.“ Výrok Socrata Scholastica z 5. století zní: „Téměř všechny církve na světě slaví svátost [Večeři Páně] každý týden v sobotu, přesto křesťané v Alexandrii a v Římě to přestali dělat kvůli nějakým dávným tradicím.“

Proč právě neděle? Jedním z důvodů bylo, že v neděli byl vzkříšen Kristus a tvrdilo se, že Kristus vlastně schválil bohoslužbu v tento den. Hlavní důvod bylo také uctívání slunce mezi pohany v Římské říši, kde neděle byla dnem slunce (Sunday, Sonntag). Římscí vládci vystupovali jako bohové slunce, na mince se razily symboly slunce a na budovách se zobrazoval znak slunce. Od všech lidí v říši se očekávalo, že přijmou císařské náboženství a budou dodržovat jeho předpisy. Můžeme se také domnívat, že při „pokřesťanstvování“ říše viděla církev určité výhody v kompromisu s pohanskou kulturou. Přijetím některých dřívějších zvyků se pohané obraceli ke křesťanství rychleji. Císař si přál, aby lidé Římské říše měli jedno náboženství. První občanský nedělní zákon byl vydán 7. března r. 321 po Kr. za císaře Konstantina.

„Křesťané nebyli jediní, kteří se stali lhotejnými a postupně kompromitovali svou víru. Apoštolská církev byla pevná a čistá, ale s druhou a třetí generací křesťanů vidíme důkazy kompromisů a odpadnutí.“ V prorockých knihách Bible je zmínka o moci, která se bude snažit změnit zákon a dobu určenou k bohoslužbám. (Dan 7,25) Podtrhuje se vytrvalost věřících, kteří zůstanou věrni Ježíši a budou zachovávat Boží přikázání. (Zj 14,12) Korunou stvoření totiž nebyl člověk, ale vztah Pána Boha s člověkem, který se promítal v čase, který Bůh pro toto společenství oddělil a posvětil. Tím časem byla a je sobota. Proto není divu, že snahou satana je zpochybnit a nejlépe odstranit to, co je základem a podstatou vztahu člověka k Pánu Bohu.

Daniel 7,25 „... Bude se snažit změnit doby a zákon...”

Jak vznikají tradice, mýty a pověry? Někdo s něčím přijde a ostatní to vezmou jako fakt. Milióny lidí zachovávají první den týdne a věří, že je to tak správně. Domnívají se, že neděle odpovídá biblické sobotě. Nikdy si nedali tu práci, aby se přesvědčili z Bible, jestli je to pravda. Proč křesťané – následovníci Krista, nerespektují to, co je v Bibli jasně napsáno?

Bible vyzývá ke svěcení soboty. (Ez 20,20) Sobotu je předmětem 4. přikázání desatera. (Ex 20,8–11) „K tomu, co vám přikazuji, nic nepřidáte a nic z toho neuberete, ale budete dbát na příkazy Hospodina, svého Boha, které vám udílím.“ (5. Moj 4,2; viz také Ž 89,35) „Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit.“ (Mat 5,17) Ježíš světil sobotu. (Luk 4,16) Řekl: „Sobotu je učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou.“ (Mar 2,27–28)

V Bibli se výraz neděle nevyskytuje. Bible zmiňuje neděli jako první den v týdnu. Sedmý den je napříč celou Biblí nazván „sobotou“. Sobotu je den, kdy máme Boha ctít a sloužit mu. Sobotu je památkem stvoření (Gen 2,2–3) a památkem vykoupení. (Luk 23,53–24,1) Řadu let po odchodu Krista nalézáme Pavla, jak „každou sobotu mluvil v synagóze a snažil se získat židy i pohany.“ (Sk 18,4)

Římskokatolický kardinál James Gibbons (1877–1921) kdysi napsal: „Můžete číst Bibli od Genese až po Zjevení a nenajdete jediný řádek, který by schvaloval svěcení neděle. Písmo klade důraz na zachovávání soboty.“ Výrok Socrata Scholastica z 5. století zní: „Téměř všechny církve na světě slaví svátost [Večeři Páně] každý týden v sobotu, přesto křesťané v Alexandrii a v Římě to přestali dělat kvůli nějakým dávným tradicím.“

Proč právě neděle? Jedním z důvodů bylo, že v neděli byl vzkříšen Kristus a tvrdilo se, že Kristus vlastně schválil bohoslužbu v tento den. Hlavní důvod bylo také uctívání slunce mezi pohany v Římské říši, kde neděle byla dnem slunce (Sunday, Sonntag). Římscí vládci vystupovali jako bohové slunce, na mince se razily symboly slunce a na budovách se zobrazoval znak slunce. Od všech lidí v říši se očekávalo, že přijmou císařské náboženství a budou dodržovat jeho předpisy. Můžeme se také domnívat, že při „pokřesťanstvování“ říše viděla církev určité výhody v kompromisu s pohanskou kulturou. Přijetím některých dřívějších zvyků se pohané obraceli ke křesťanství rychleji. Císař si přál, aby lidé Římské říše měli jedno náboženství. První občanský nedělní zákon byl vydán 7. března r. 321 po Kr. za císaře Konstantina.

„Křesťané nebyli jediní, kteří se stali lhotejnými a postupně kompromitovali svou víru. Apoštolská církev byla pevná a čistá, ale s druhou a třetí generací křesťanů vidíme důkazy kompromisů a odpadnutí.“ V prorockých knihách Bible je zmínka o moci, která se bude snažit změnit zákon a dobu určenou k bohoslužbám. (Dan 7,25) Podtrhuje se vytrvalost věřících, kteří zůstanou věrni Ježíši a budou zachovávat Boží přikázání. (Zj 14,12) Korunou stvoření totiž nebyl člověk, ale vztah Pána Boha s člověkem, který se promítal v čase, který Bůh pro toto společenství oddělil a posvětil. Tím časem byla a je sobota. Proto není divu, že snahou satana je zpochybnit a nejlépe odstranit to, co je základem a podstatou vztahu člověka k Pánu Bohu.